

* * *

Ներիր, ո՛վ կույս, որ հուզեցի
Խաղաղ կուրծքդ կուսական,
Մեղսոտ սրտով ես չուզեցի
Կործանել քո ապագան:

5 Այն մի անմեղ խաղ էր, հոգիս,
Պատանեկան հասակի,
Որ անցնելով պատճառ դարձավ
Քո աչքերիդ արցունքի:

Ես գուշակել չըկարացի
10 Կյանքի վճիռն անարդար,
Անգիտությամբ ես հարուցի
Այդ փոթորիկն անդադար:

Ներիր, ո՛վ կույս, բուռն եռմունքին
Պատանեկան կրքերի,
15 Ներիր, հոգիս, որ մատնեցին
Քնքուշ սիրտդ վշտերի: